

[Finansministeren.]

liggende lovforslag er i overensstemmelse med rådets udtalelser over for finansministeriet.

Det samlede antal nye tjenestemandstillinger, der under de før nævnte forudsætninger oprettes ved denne normeringslov, andrager i alt ca. 130 stillinger og er i det væsentlige placeret inden for undervisnings- og forsvarsvæsenet. Merudgiften ved lovforslaget vil — beregnet på sædvanlig måde — for det kommende finansår andrage ca. 2,5 mill. kr.

I denne forbindelse finder jeg anledning til at fremkomme med nogle enkelte bemærkninger vedrørende arbejdet i det under 30. oktober 1958 nedsatte udvalg vedrørende de fremtidige ansættelsesformer for statens faste personale.

Udvalget, hvori partierne i finansudvalget har repræsentanter, blev nedsat til undersøgelse og overvejelse af det i forbindelse med gennemførelsen af de nye lønningslove rejste spørgsmål om, hvorvidt staten i samme omfang som hidtil bør ansætte personale med adgang til tjenestemandspension, og under behandlingen af lønningslovsforslagene i folketinget gav jeg tilsagn om at ville orientere det høje ting i indeværende samling om udvalgets arbejde.

Udvalget har — efter hvad der er oplyst for mig — i den forløbne tid foretaget en række undersøgelser vedrørende ansættelsesforholdene i samtlige statsstyrelser og har indhentet et meget betydeligt materiale bl. a. til belysning af pensionsordningens rent økonomiske indhold, ligesom udvalget fra særlig sagkyndig side har indhentet en redegørelse for, i hvilket omfang grundloven kan antages at være til hinder for en lovgivning, hvorefter statens faste personale for fremtiden ansættes uden ret til en tjenestemandspension af den hidtil kendte art. Med finansudvalgets tilslutning er det nu yderligere pålagt udvalget at foretage en kritisk vurdering af den bestående understøttelsesordning for statens løst ansatte personale og fremkomme med forslag til

eventuel ændring af denne, idet understøttelsesordningen må ses i sammenhæng med den fremtidige efterlønsordning for statens faste personale.

Under det hidtidige udvalgsarbejde har arbejdsopgaverne vist sig at være betydeligt mere omfattende end forudseligt ved udvalgets nedsættelse, og der er derfor inden for udvalget enighed om, at der ikke på indeværende tidspunkt kan afgives betænkning fra udvalget.

Da der ikke ved gennemførelsen af denne normeringslov sker nogen udvidelse af betydning af det normerede antal tjenestemandstillinger og udvalgsarbejdet fortrinsvis tager sigte på fremtidige ansættelser, er det efter min mening rimeligt, at der indrømmes udvalget en passende tid til at afslutte dets meget omfattende arbejde. Da det imidlertid ikke kan udelukkes, at der i forbindelse med den eventuelle nedsættelse af arbejdstiden for tjenestemænd fra 48 timer til 45 timer ugentlig pr. 1. april 1961 — selv i betragtning af stedfindende rationaliseringsbestrebelse og andre arbejdsbesparende foranstaltninger — vil blive behov for yderligere personale, har jeg henstillet til udvalget, at der inden udløbet af det kommende finansår foreligger en betænkning fra udvalget.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale forslaget til normeringslov for finansåret 1960-61 til hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Den første sag på dagsordenen var:

Spørgsmål til ministrene.

Af *Dose* til socialministeren:

„Vil ministeren redegøre for resultatet af de hidtil foretagne undersøgelser af forholdene omkring Filadelfia og eventuelt meddele, når udvalget er færdig med sine forhandlinger om den 1 år gamle sag?“